

ΜΕΓΑΛΟ - ΑΠΡΕΠΕΙΕΣ...

ΚΩΣΤΑΚΗ ΛΟΥΣΤΑ

... Μου λες σε παρακαλώ :

Η Ελευθερία είναι «μεγαλοπρεπής»;»

Μήπως ο Παρθενών; Τα παιδάκια; Η δικαιοσύνη μήπως; Η ευτυχία, η βροχή, οι ανθρώπινες δημιουργίες που γέννησαν πολιτισμούς, κι' αυτές «μεγαλοπρεπείς»;»

Η ΘΛΙΨΗ, που έχει περάσει από τις χίλιες βελόνες της κάθε δοκιμασίας στις απυχίες και στα προβλήματα των εγκοσμίων, η θλίψη λέγω, η κατάκοιτη περηφάνεια, (η μικρή αυτή αδερφή της ιερής θέλησης) κι' αυτή είναι «μεγαλοπρεπής; Μήπως ο έρωτας, που κρατάει το μισό βάρος της ανοχής και της χαράς ;

Η καλοσύνη, η πάσα αδελφότης προς τον πλησίον, η τεκμηριωμένη αναξιοπάθεια, οι τέσσερις εποχές οι αποφάσεις, οι προθέσεις, οι σχεδιασμοί προς το κάλλιον η εγκαρτέρηση, η υπομονή, η επιμονή, κι' αυτά «μεγαλοπρεπή»;

Η «πέτρινη» εκκλησία του Κανιιώτη όμως, είναι «μεγαλοπρεπής»...

Και είναι «από αυτό» διότι είναι μεγάλη, έχει «σίδερα» στα παράθυρα, έχει δυό καμπαναριά, θυμίζει λατομείο ξεχασμένο, έχει «εκδιώξει» μέχρι παραφοράς τον άλλοτε «υπαρκτο» περίγυρο (των πύθηνικών διαστάσεων) και το έκανε αυτό, με τον τρόπο της βόμβας ναπάλι, όπου, μαζί με τις παρακείμενες «κατασκευές» εδραιώθηκε το πνεύμα του μεγαλοφανούς, (που χαρακτηρίζει την επίδειξη ισχύος) χάρι του πέραν κάθε αμφισβήτησης Μεγίστου Αδαιρέτου... αυτό τό ετηρημένο καταφύγιο των αποκλήρων της ζωής, της ομορφιάς και της (μέσα) ελευθερίας!. (δε θα μας τρελάνετε εσείς...)

Στην παλιά εκκλησία με τις φλαμουριές, δεν εδέχετο με κανέναν τρόπο να κατοικήσει ο Κύριος... (όπως και κάθε κύριος...) πρώτον γιατί ήταν «Βουργαρίκη» και το σημαντικότερο, δεν ήταν «μεγαλοπρεπής»...

(Το ίδιο και με το παλιό Γυμνάσιο που αντικαταστάθηκε και «αποκαταστάθηκε» με ένα «μεγαλοφανή» περιστερόνα, που λέει κι' ο Κούλης...) Πίστη, κατάνυξη, λατρείες και αφοσιώσεις με αίτια τεκμηριωμένα ιστορικά υπέρ του λόγου το ασφαλές της Υμετέρας Ορθοδοξίας δεν πρόκειται να συνεχιστούν των Οσίων, εάν δεν είναι και «μεγαλοπρεπή» συγχρόνως... (Τί λέτε καλέ...)

Να πούμε ότι «μεγαλοπρέπεια» έχει ο σεισμός; Μάλιστα έχει!. Οι καταστροφές; Μάλιστα έχουν!. «Μεγαλοπρέπεια» επίσης, έχει και τό μεγάλο κολοκύθι, στις εκθέσεις αγροτικών προϊόντων... (Μάλιστα πάτερ μου, αυτό κι' αν δεν έχει!!!) «Μεγαλοπρεπής» και εριστική, είναι η κενότης, η φανλότης, κι' ο διπολισμός στις πράξεις και στις ιδέες...

(: Πατάμε όπου μας συμφέρει, μια που έχουμε γίνει «εξπέρ» στις «ισοροπίες» και στις καταφυγές...) «Ο σκοπός» αγιάζει τα μέσα οπότε αγιάζουμε και «υμείς» συλλήβδην, παντοιοτρόπως, και κατά περίπτωσιν...

Και τώρα; τί να πούμε τώρα, που κ α ο φτωχός κ α ο πλούσιος στερείται τον άρτον επειδή (δεν ξέρω γιατί... εσείς θα ξέρετε καλύτερα...) π ο ύ να του μείνει καιρός πάτερ μου να γίνει «αρνάκι» εις κάποιο «πόμνιον» απολωλός, και απολωλόταν;

... Βλέπετε, η πείνα κι' ο εξαναγκασμός, κατοικοεδρεύουν στα πεζοδρόμια μονίμως, χωρίς ποτέ τους να έχουν ακούσει την λέξη «μεγαλοπρέπεια» και τ ί στό διάλο προέπει να σημαίνει αυτή η λέξη, που κακή τύχη, και κακό χρόνο νάχει...

Λίγη αξιοπρέπεια λοιπόν (μπρός στην σύγχρονη δυστυχία του λαού μας) την έχετε τόση ανάγκη, για να αντικαταστήσετε την αδιαφορία και τον περίγελο με τον συμβιβασμό Του, «Εκείνον» που Απολάμβανε μια ζωή (σε καιρούς μάλιστα πραγματικών εθνικών κινδύνων...) ο προκαθήμενος της Ιεράς Υμών, Βασιλείου, ...και τα λοιπά — και τα λοιπά, που λέει κι' ο Τσέχωφ... (ώχ, τί τον ήθελα εδώ αυτόν τον Βάρβαρο!. Τώρα θα με πάρει και θα με σηκώσει...«)

Κωστάκης Λούστας

(...δόκιμος αφοριστέος...)

